

DUBBELDECKARNA

OCH FALLET MED
SKEPPSVRAKET

JØRN LIER HORST

HANS JØRGEN SANDNES

Översättning: Barbro Lagergren

BONNIER
CARLSEN

LÄS OCKSÅ:

Dubbeldeckarna och fallet med de mystiska stölderna 2018

Dubbeldeckarna och fallet med skattkartan 2018

Dubbeldeckarna och fallet med mumiens hämnd 2019

Dubbeldeckarna och fallet med cirkusen 2020

DUBBELDECKARNA OCH FALLET MED SKEPPSVRAKET

Originalets titel: Operasjon skipsvrak

Copyright © Jørn Lier Horst 2018

Illustrations copyright © Hans Jørgen Sandnes 2018

Published by agreement with Salomonsson Agency

Översatt av Barbro Lagergren

Svensk utgåva av Bonnier Carlsen Bokförlag, Stockholm 2020

Tryckt av BALTO print, Litauen 2019

ISBN 978-91-7803-567-0

www.bonniercarlsen.se

INNEHÅLL

1	Efter stormen	13
2	Stövlar	20
3	Havsström	26
4	Fabriken	35
5	Under vatten	42
6	Jagade	50
7	Undervattensrobot	56
8	Vraket	65
9	Kaptenens order	74
10	Uppröjning	80
11	Motgång	88
12	Avslöjande	94
13	Strandliv	101
	Åttos efterord	104

DUBBELDECKARNA

TILDE

Antagligen den tuffaste tjejen i Elvestad. Vågar det som andra inte vågar. Uppfinningsrik och sportig, med bra koll på datorer.

VIKTOR

Supersmart kille. Ser det ingen annan ser. Gillar mat och tänker mycket. Tekniskt lagd. Löser problem och älskar äventyr.

ÅTTO

Äkta spårhund, med nos för mysterier.

KAPTEN MØGENSEN

Chef ombord på kustbevakningsfartyget.

TRE MATRÖSER

En sur och två dykare.

RITA ENGER

Styrman på kustbevakningsfartyget.

JOHN RØLFSEN ... OCH SON

Fabriksägare och stöveltillverkare.

KAPITEL 1

EFTER STORMEN

Ovädret hade pågått i tre dagar. När det var som värst hade vinden varit uppe i full storm. Vågorna hade varit som jättestora, grå bergskammar med djupa dalar emellan. De hade sköljt långt upp på stränderna, förstört bryggor och sänkt båtar som inte varit ordentligt förtöjda. Nu hade vinden gett med sig och de mörka regnmolnen var borta. Vågorna hade lagt sig och solen tittade fram.

Tilde, Viktor och Åtto var på stranden för att titta på allt som vågorna spolat i land. Sanden var fortfarande blöt och fötterna

sjönk ner för varje steg de tog. Det var mest tång och skräp som låg där. Bräddbitar, kvistar, plastkannor, påsar, flaskor, tomma målarburkar, rester av nät och andra förstörda fiskeredskap.

”Kolla där!” ropade Viktor och pekade.
Det var ett träskrin, ungefär så stort
som en skokartong. Viktor lyfte upp det.
Locket hängde på bara ett gångjärn. Han
kikade i det och såg besviken ut.

”Tomt”, sa han och slängde det ifrån sig. Åtto hade stuckit ner nosen i en svart plastsäck som låg under en hög med brun blåstång.

”Det här kanske är något?” sa Tilde och började dra i säcken.

Den var hopknuten med ett vitt snöre. Viktor kom fram till henne, letade fram sin fickkniv och sprättade upp säcken i sidan. Den innehöll två hopknutna plastpåsar.

Viktor skar upp den ena. Tomma mjölk-
kartonger och konservburkar trillade ut.

”Äsch, det var bara sopor”, sa Tilde
och drog med sig Åtto.

Strandloppor spratt upp runt deras
fötter medan de gick vidare längs
stranden. Tilde plockade upp en stor sjö-
stjärna och kastade tillbaka den i havet.
Viktor hittade något han trodde var en
flaskpost, men som bara var en tom
plastflaska. Den kastade han längre upp
på land. Just som han sparkade till en
gammal röd termos, upptäckte han en
skylt, till hälften begravd i sanden. Några
snäckor hade vuxit fast på den och den
var kletig av sjögräs. ...INDA stod det
med stora bokstäver.

Han drog upp den och såg att det bara fanns en bokstav till: ...LINDA. Skylten var avbruten. Han såg sig om, men resten av den syntes inte till.

”Det kan vara namnet på en båt”, gissade Tilde. ”Kanske ett gammalt vrak som ligger någonstans på botten.”

Viktor höll med och tittade ut över havet. En båt från kustbevakningen hade ankrat upp ute vid vågbrytaren. En stor kran svängde ut från båtsidan och in över udden där en fyrlykta gått sönder i stormen.

Åtto hade nosat sig längre bort på stranden medan de stått stilla och tittat på båten. Plötsligt skällde han.

De sprang bort till honom. En stor träskiva hade spolats upp på land och låg nästan begravd under tång och alger. Under träskivan stack det fram en gummistövel.

KAPITEL 2

STÖVLAR

Gummistöveln var grön med vit sula. På hälen stod två vita bokstäver: J och R.

”Tror du det ligger någon under träskivan?” frågade Tilde.

Viktor svarade inte. Han lade ifrån sig skylten han hade hittat, tog tag i hörnet på träskivan med båda händerna och lyfte undan den.

Tilde suckade lättat. Det var bara en gummistövel. Bredvid den låg en bucklig kaffepanna, en blå tröja och flera andra saker som kommit in med vågorna.

Viktor lade tillbaka skivan och tog fram mobilen.

”Det kan bli en kul bild”, sa han.

”Där ligger den andra”, sa Tilde och pekade på en tångruska.

”Kan du hämta den?” frågade Viktor.

Tilde gick bort och lyfte upp stöveln. Det rann ut vatten runt den vita sulan.

”Den ser helt ny ut”, sa hon. ”Bortsett från att den läcker.”

”Lägg den under skivan så ser det ut som två ben”, sa Viktor.

Tilde gjorde som han sa. Viktor tittade på bilden han hade tagit.

”Det är två vänsterstövlar”, sa han.

En mås landade bara ett par meter från dem och började dra i något med näbben. En annan mås kom och blandade sig i. De stod och skrek åt varandra med stela, gapande näbbar. Åtto sprang emot dem och skrämde bort dem.

”Här ligger en stövel till”, sa Tilde och gick ner till strandkanten.

Hon lyfte upp den och kastade iväg den längre upp på stranden. Viktor slängde dit de båda andra också.

”Det är vänsterstövlar, alltihop”, sa Tilde.

Just då hittade Viktor två stövlar till. Vattnet rann ut från sulorna på dem också.

”Det här är högerstövlar”, sa han och slängde bort dem till de andra.

Tilde plockade upp en stövel och tittade närmare på den.

”Undrar var de kommer ifrån?” sa hon.

”Kanske från ett skeppsbrott?” föreslog Viktor och tittade på den halva namnskylden han bar under armen.

Åtto skällde och hade hittat tre stövlar till.
”De är mindre”, sa Tilde och vände på dem. ”Storlek 32 och 33.”

De fortsatte samla ihop gummistövlar. Till slut låg det sjutton stövlar i högen, i olika storlekar.

”Jag förstår verkligen att någon har slängt dem”, sa Tilde och höll upp en som hade legat i vattenbrynet. ”De är inte vattentäta.”

Så fort sjövattnet hade runnit ut från sulan vände hon på stöveln för att titta närmare på den.

”Vad ska vi göra med dem?” frågade hon.

”Vi låter dem ligga”, sa Viktor och nickade mot båten från kustbevakningen. ”Det kommer någon och röjer och städar upp. Jag vill hem och se om jag kan få reda på något om Linda.”

”Vem är Linda?”

Viktor höll upp namnskylten som kanske suttit på ett skepp en gång.

”Vraket som ligger någonstans där ute”, förklarade han.

”Det är bara halva namnet”, sa Tilde.

”Japp”, sa Viktor. ”Och jag har tänkt ta reda på resten.”

